

Môj Boh Architekt.

Náš Boh je podľa Biblie všemohúci. Boha môžeme poznať ako úžasného Architekta v prírode, vo vesmíre a v Jeho Slove. Architekt vesmíru nepotrebuje žiadny chrám, v ktorom by mohol prebývať. **SA, 17, 24** *Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, tento Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami.* Boha nemožno vtesnať do žiadneho trojrozmerného priestoru, pokiaľ sa pravda sám tak nerozhodne. Boh je totiž Duch.

S tým má problém napr. súčasný známy evolucionistický biológ prof. Richard Dawkins z Oxford University. (autor knihy *Ilúzia Boha (The God Delusion)*). Dawkins hovorí: „Boh je iba ilúzia, psychotický delikvent vymyslený šialenými, oklamanými ľuďmi.“

Tvrdí, že ak by mal existovať Boh, nadprirodzená, nadľudská Inteligencia, ktorý stvoril také zložité a komplexné štruktúry vesmíru a života, sám musí byť nesmierne zložitý a komplexný, a žiada si vysvetlenie. A však zároveň odvodzuje, že vysvetlenie komplexného komplexným nie je v skutočnosti žiadne vysvetlenie existencie Boha. Hypotéza Boha – architekta sveta – nie je podľa neho vysvetlením komplexnosti sveta, pretože ona sama vyžaduje vysvetlenie. Preto sa Dawkins pýta: Kto stvoril Boha? Každý inteligentný architekt vesmíru by bol natoľko komplexný, že by vyžadoval vonkajšiu príčinu, a teda nemôže existovať žiadny Boh, kt. by bol inteligentným architektom a súčasne bez počiatku.

Absurditou tohoto evolučného materialistického chápania je to, že myslenie považuje za vlastnosť hmoty, čosi, čo sa vynára z dostatočne komplexných hmotných systémov. Ak Boh nie je, odkiaľ sa v nás vzali morálne hodnoty, svedomie, láska (nemyslím na hormonálne vzplanutie - chémiu)? Nie sú to hodnoty materiálnej povahy. Alebo má hmota vďaka tzv. evolučným procesom aj schopnosť generovať lásku, morálku, svedomie?

Problém prof. Dawkinsa je v tom, že chce Boha vtesnať do svojho materialistického chápania sveta a tzv. vedeckými argumentami chce dokázať neexistenciu Boha, ktorého vedou vyvrátiť nemôžeme. Dôvod je jednoduchý. Boh je Duch, duchovná bytosť. Biblia o existencii Boha nepolemizuje. Aj keď dokonca sama podáva dostatok dôkazov, svedectiev o Bohu, jej primárnym zámerom je Boha predstaviť, nie dokázať.

Boha nemožno uchopiť. V Jeho Slove je napísané, že nie sme schopný vystihnúť ani to, čo sa deje okolo nás na Zemi, pod Slnkom.

Kaz 8,17: „Videl som pri všetkom Božom diele, že človek nemôže vystihnúť všetko dianie, ktoré sa odohráva pod Slnkom. Aj keby sa človek akokoľvek namáhal pátrať, nikdy ho nevystihne. Aj keď si múdry myslí, že ho pozná, nemôže ho vystihnúť.“

Boha a ani Jeho dielo nie sme schopní sami dokonale spoznať a pochopiť. A preto, čo je pre nás dôležité to nám **Boh o sebe zjavuje**. Skrze prírodu (Rim 1,20) , svedomie, prorokov a Jeho Slovo.

Povedali sme si v úvode, že Boh, Stvoriteľ sveta nepotrebuje príbytok, chrám. Položme si ale otázku, prečo potom dal Boh Mojžišovi inštrukcie na stavbu chrámu? **2 Moj. 25, 1** *Hospodin oslovil Mojžiša:8* **Nech mi urobia svätostánok, aby som mohol bývať medzi vami.**

To boli Izraeliti taký skvelý ľudia, že s nimi chcel Boh susediť? Izraeliti majú postaviť Svätyňu, chrám, aby v ňom mohol Boh prebývať. Prečo? Nebudem dnes odhaľovať celú Svätyňovú službu.

Spolieham sa na vašu znalosť Mojžišových knih, knihy Daniel, listu Hebrejom, Zjavenia Jána atd.

Chcem hlavne pripomenúť o čom, lepšie povedané o kom bola Svätyňa. Kvôli čomu dal Boh ako majster Architekt postaviť chrám?

Svätyňa zjavila detailne Boží spásny plán záchranu človeka a vyriešenie problému hriechu vo vesmíre. Boh použil svoju architektonickú supergenialitu.

Svätyňa bola rozdelená na tri časti: **nádvoie, Svatyňa a Svatyňa svätých**. Tento chrám nebol iba nezvyčajný architektonický projekt svätostánku. Bol to predobraz. A v tom je Svätyňa diametrálne odlišná od akéhokoľvek iného chrámu. V každom detaile tohto projektu môžeme objaviť jedno meno. Meno Ježiš Kristus. **Sk 4,12**: *A nieta spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.*

Hospodin chcel prebývať v Svätyni Svätých. Ona je symbolom Božieho trónu, majestátu spravodlivosti a milosti. Aby sme mohli ospravedlnení, očistení od hriechu, prísť k Nemu, domov, k nášmu Otcovi, musel prísť niekto, kto za nás vezme odplatu za hriech (teda smrť) na seba. **Žid 9,22** „*A podľa zákona takmer všetko sa očisťuje krvou, a bez vylitia krvi niet odpustenia.*“ Koho krv mala byť vyliala, aby Boh mohol darovať svoje odpustenie? Nie moja, nie Tvoja, nikoho z ľudí. Žiadne odčinenie hriechu. Keď hľadáš spasenie, vari Ti Boh povie, počkaj, počkaj, už si vylial krv za svoje hriechy? Boží projekt Svätyne sa po asi 1500 rokoch naplnil príchodom v osobe Ježiša Krista. V najpodivuhodnejšej Božej misijnej ceste vo vesmíre. Apoštol Ján hovorí: **J 1,14** „*A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.*“ Grécky tvar slova „*prebývať*“ – „*skenoo*“, ktoré obrazne znamená *obývanie, mať trvalé bydlisko*, je odvodené z významu slova *stánok, stan* a doslova *stanovať*.

O akom stane je tu reč?

Starozákonný svätostánok sa naplnil v osobe Ježiša Krista. Ľudstvo oslavuje triumf pristátia človeka na Mesiaci - „*víťazstvo*“ nad prírodou. Boh triumfuje pred celým vesmírom svojim príchodom na Zem a víťazstvom nad hriechom. Áno, Ježiš sa stal predsieňou, svatyňou aj svatyňou svätých. Architektonický predobraz sa stretol so skutočnosťou.

Pán Ježiš Kristus je totiž:

- **Obetným Baránkom**, ktorého krv bola preliata za náš hriech. (Jn 1,29)
- On je **nádobou s vodou života**. (J 4,10)
- On je **stolom s predloženými chlebmi**, pretože On je chlieb života (J 6,48).
- Je taktiež **svietnikom**, pretože je **svetlom sveta** (J 8,12).
- Je **kadidlovým oltárom**, pretože je **jediným** našim **príhovorcom** (1 J 2,1).
- Je taktiež našim **vel'kňazom**, pretože reprezentuje svoj ľud ako prostredník (Žd 9,11; 4,14; 5,1).
- Na samom konci Svätyne je jeho charakter predstavený **truhlou zmluvy so zľutovnicou** (vrchnák) , **pretože ako darca Zákona je plný súcitu a zľutovania** (Žd 4, 16).

Zvláštny architekt, však? Svätyňa bola Božím zjavením. Bola v nej predobrazne zjavená skutočnosť, o ktorej píše Pavol :

Rim 6,23 *Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.*

Božia prítomnosť v Svätyni sa zjavovala nad zľutovnicou medzi dvomi modelmi cherubov (Exodus 30, 6), ktorí prikryvali truhlu zmluvy krídlami, a symbolicky so záujmom hľadeli, ako bytosti vo vesmíre, na dielo spasenia, na Boží svätý a spravodlivý zákon a Jeho milosť.

Truhla zmluvy, truhla Božia, truhla Božej zmluvy, archa svedectva sú mená jedného a toho istého zariadenia . Truhla zmluvy bola symbolom zmluvy Boha s Izraelom. Obsahom tejto zmluvy bolo desať Božích výrokov.

Ex 31,18 *Keď dokončil na vrchu Sinaj svoj rozhovor s ním, dal Mojžišovi dve dosky svedectva, kamenné dosky popísané Božím prstom.*

Ex 34, 28 *A bol tam s Hospodinom štyridsať dní a štyridsať nocí;; vtedy napísal na dosky slová zmluvy, desať prikázaní.*

Viete aké sú prvé slová tejto zmluvy? Desať prikázaní - Dekalóg začína slovami: **Ex 20, 1**: *Ja som Hospodin, tvoj Boh!* Všimnite si, Hospodin uzatvára zmluvu s ľuďmi, ale hovorí ku každému človeku osobne. Ja som **tvoj** Boh. Dekalóg je pozvaním Svätého Boha.

Boh nechcel aby sa text zmluvy s Izraelom zúžil iba na normu, ktorá usvedčuje z hriechu. Ak by videl človek v zákone iba príkazy končiacie výkričníkmi, a nevidel Boha, tak je to málo. (Iesníci hovoria o obmedzenosti pohľadu človeka: pre strom nevidí les.) Darca zákona je podstatou zmluvy Boha s Izraelom. Tých desať výrokov je nadčasovým a **princiálnym** vyjadrením toho, čo chcel Boh urobiť v živote padlého človeka. **Stať sa mojim a Tvojim Bohom**. Ja som Hospodin Tvoj Boh. Ja ťa vyslobodzujem z otroctva hriechu a preto už „**Nebudeš...**“ respektíve **budeš...**(viď. Dekalóg). Ja Ti dám víťazstvo nad žiadostou, ktorá rodí hriech (*Jak 1,15*). Keď sa Hospodin stane Tvojim Bohom a uveríš, že Baránok Ježiš vzal na seba Tvoj hriech, **budeš** víťaziť nad hriechom a získaš schopnosť milovať Jeho a blížneho. Tieto dve veci chcel Boh zjaviť Svätyňou a dvomi geniálnymi doskami☺. Chce byť Tvojim Bohom a dať Ti víťazstvo nad hriechom. To je Boží podiel na Zmluve, zasľúbenie ukryté v Dekalógu, že On učiní, keď mu uveríš a prijmeš dar spasenia v Baránkovi. Dôvera je náš podiel na zmluvnom vzťahu s Bohom. **Ex 20, 6** hovorí: „...dávam milosť tisícim, čo ma milujú a zachovávajú moje prikázania.“ Keď sa Hospodin stane Tvojim Bohom budeš prežívať Božiu milosť, milovať ho a verne mu slúžiť.

Preto Boh chcel prebývať s človekom, aby mohol človek volať: **Toto je môj Boh**. Svätyňa zjavila obetujúceho sa Boha, Baránka. Môjho Boha umierajúceho za môj hriech.

Slovo **môj** je dôležité. To nie je sebecké. To slovo môj je spásenosné.

Dávidov **Ž 23,1** *Hospodin je môj Pastier.*

Iz 12,2 *Ajhľa, Boh je moja spása, dúfam a nebojím sa, lebo Hospodin je moja sila a moja pieseň. On sa mi stal spasením.*

Jn 20,28 *Tomáš mu povedal: Pán môj a Boh môj!*

Boh nie je kolektívny Boh. On nesmierne túži po tom, aby si ho prijal-a za svojho, aby sa ti stal Osobným Bohom a Spasiteľom v Kristovi Ježišovi a aby si vedel, že si Božím dieťaťom.

Raz sa Pán Ježiš pri studni prihovoral smädnej žene, Samaritánke. Ježiš však videl jej duchovný smäd. Preto si od nej najskôr pýta vodu, aby jej mohol ponúknuť lepšiu vodu, po ktorej už nebude nikdy žízniť. Počas rozhovoru Samaritánka pochopí, že je pri studni s niekym, kto ju dokonale pozná, aj keď sa s ním nikdy nestretla.

Táto žena položila Ježišovi na prvý pohľad nepodstatnú otázku, lepšie povedané tvrdenie.

Jn 4, 20 *Naši otcovia sa klaňali Bohu na tomto vrchu, ale vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde sa mu treba klaňať.*

Samaritánkynu otázku niekedy ľudia hodnotia ako odbočenie od diagnózy, ktorú jej určil Ježiš. On jej riekol: 18 *lebo mala si piatich mužov, a ten, ktorého teraz máš, nie je ti mužom; to si správne povedala.*

Jej otázka však bola dôležitá. Kde sa môžem stretnúť s Bohom? Kde nájdem Jeho prítomnosť?

21 *Ježiš jej odpovedal: Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.*

Ježiš jej vraví, že prichádza čas, keď miesto, kde vzýva Boha nie je podstatné. Zanedlho Ježiš urobí dramatickým spôsobom zmenu v bohoslužbe. Chrám stratí zmysel. Pri Jeho smrti na kríži sa v chráme roztrhne opona oddeľujúca Svätýňu od Svätyně Svätých. Za hriech, ktorý oddelil človeka od Boha zaplatí Baránok Ježiš svojou krvou. Bude dokonané na Golgote.

25 *Žena Mu povedala: Viem, že prichádza Mesiáš, ktorý sa volá Kristus; keď Ten príde, oznámi nám všetko. 26* *Riekol jej Ježiš: Ja som to, ktorý rozprávam s tebou.*

To bol najväčší objav Samaritánky. **Ježiš je Mesiáš, jej Mesiáš.** Čo je Tvojim najväčším objavom života?

SA, 17, 24 ... *Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami.*

Je však chrám, kde chce Boh bývať natrvalo, mať v ňom „stan“, „skeno“ – trvalý príbytok.

Kor 3, 16 *Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? 17* ..., *lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!*

Aký úžasný je náš Architekt – Boh, ktorý tak veľmi túži byť so svojimi deťmi. Nie sme dokonalí a svätí, ani Izraeliti neboli. Dobrá správa je, že napriek tomu, ale aj práve preto chcel Boh s nimi, s nami a v nás prebývať. Aby bol vo mne Baránkom, svetlom, chlebom, vodou, spravodlivosťou, zákonom a milosťou.

Apoštol Pavol napísal **1Tes 4,3** *Lebo to je vôľa Božia: vaše posvätenie.*

Posvätenie je dôsledok spasenia. Je to Božie dielo v nás. Bez Boha v nás nie sme svätý a nikdy ani nebudeme. Už sa natoľko poznám 😊. Viete, trápi ma, keď zbabrem Božie dielo v sebe, v mojich blízkych, vo vás. Mám si preto zúfať a mať obavy z Božieho prijatia? Nie, veď Ježiš je mojim Baránkom, svetlom, chlebom, vodou, spravodlivosťou, zákonom a milosťou. Keď prosím o odpustenie a čisté srdce, Boh mi ho rád dá. **Luk 11, 9** *A ja hovorím: Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené; ... 11* *Alebo či je medzi vami otec, ktorý by podal synovi kameň, keď si pýta chleba? A keď rybu, či mu podá hada miesto ryby?“* A túžba je obojstranná: **Zj 3,20** *Ajhlá, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.*

Moja úloha je hľadať, prosiť a prijať. Otvoriť Bohu dvere do môjho srdca. Nie zajtra, každý druhý, tretí deň, ale teraz a stále a natrvalo chce byť môj Ježiš so mnou! Taká pocta od Stvoriteľa, chce mať vo mne svoj chrám Ducha! **Apoštol Pavol napísal Rim 8, 14** *Lebo všetci, ktorých Duch Boží vedie, sú synovia Boží. 16* *A ten istý Duch spolu s našim duchom dosvedčuje, že sme Božie deti.* Odovzdávajme denne svoje životy Bohu. Len v ňom môžeme prežívať istotu a radosť spasenia.